

Roing for Cornell University

Sesongen 2021 rundet av en lang og fin tid som juniorroer. Samtidig som at det betød slutten på mye, ble det duket for nye muligheter i den kommende sesongen innenfor seniorroing. Vel vitende om at overgangen fra junior til senior kom til å bli tøff, valset jeg inn i nyåret med høye mål og håpefulle forventninger til ro-sesongen 2022.

Nyåret ble ringt inn med beskjed om at jeg kom inn på drømme-studier og ro-lag ved Cornell University i USA. Plutselig var barndomsdrøm blitt til virkelighet, og jeg ble introdusert for en helt ny ro-verden da jeg satte føttene på amerikansk jord. Oppholdet mitt i USA har endret mitt forhold til roing, satt ting i perspektiv, og tillat meg å se en så brutal og hard idrett gjennom lystige og lekne øyne. Tilslørt i såre muskler og svettedråper ligger det til bunn en roing gjennomsyret av lek, samhold og vennskap. Til tross for beinharde studier og lite fritid i USA, har roing vært et hjelpeverktøy i en ellers hektisk hverdag og et innpass til en gruppe med fantastiske mennesker.

Reisen begynte den 15. august, da jeg satte meg på flyet til JFK i New York. Derfra satte jeg kursen mot universitetet og var på plass til første trening sammen med laget på Cornell den 22. august. Jeg gikk inn i garderoben og ble møtt av 45 blide og energiske lagvenninner. Jeg hadde ikke møtt noen av de før, men de kastet seg rundt halsen på meg og fyrte løs med spørsmål om Norge. Høytalerne ble satt på full guffe, og vi koret til *"Sexy and I know it"* av full hals. At garderoben ikke var lydisolert så ikke ut til å være noen bekymring for en gjeng med tonedøve roere. Førsteintrykket jeg fikk av laget var rett og slett fantastisk. De er en gruppe med imøtekommende, inkluderende og uredde mennesker som tør å by på seg selv.

Jeg fikk tildelt skap med etternavnet mitt på, og skiftet i en fei før vi satte i gang med oppvarming. Oppvarmingen er fast og skjer før hver eneste trening. Den inneholder dynamiske oppvarmingsøvelser, en liten løpetur i nærheten av båthuset, før den avsluttes med en lek som vi kaller for "fast feet". Leken går ut på at en på laget roper ut kommandoer som skal gjennomføres så fort som overhodet mulig. Kommandoene kan være for eksempel "down", som signaliserer at man skal ned i knebøy, "go" at man skal løpe på stedet, eller "up" der man hopper i været så høyt man kan.

Kort tid etter min første oppvarming ble det hengt opp båtkombinasjoner på en tavle. Jeg ble satt opp til å stroke en dobbeltfirer, og vi var alle overivrige på å komme oss ut på innsjøen og utforske området fra robåten. Båthuset ligger rett ved vannkanten av Cayuga Lake, en stille og fredelig innsjø som er i underkant av 39 mil lang. Her er det muligheter for å ro så langt ut i en retning man bare ønsker, og snu når man er halvveis i økten. Til tross for at jeg ror på amerikansk grunn, føler jeg meg allerede hjemme på Cayuga Lake.

Semesteret brakte løs med mye skolearbeid, men relativt rolig trening. Først to uker inn i semesteret hadde hovedtrener, Steve Coppola, lagt opp til den første romaskin testen. Testregimet består av tester hver annen uke, med en 30 minutters test med taktbegrensning hver fjerde uke og 6k hver fjerde uke. Det

blir lagt stort fokus på å teste utholdenhet på romaskin om høsten fordi universitetene som regel deltar i langdistanseregattaer i denne perioden.

Vår første regatta fant sted i Saratoga den siste helgen i oktober. Cornell hadde tre åtterer påmeldt i regattaen, kjent som "Head of the Fish", og jeg var satt til å stroke andreåtterer. Over all forventning rodde vi inn til seier i andreåtter klassen med totalt 28 skoler påmeldt i kategorien. Til tross for at vi hadde våknet klokken 4 den samme morgenen, var det energisk og frydefull stemning på bussturen hjem.

Vinteren nærmet seg raskt etter regattasesongen og Coach Steve bestemte at vi skulle ro en 3k maks hver eneste dag de siste to ukene på vannet før båtene skulle rigges ned. Det var hardt, men også utrolig gøy, fordi vi alle sto i det sammen. De morgenerne vi rodde før skolen dro vi frem hodelykter og rodde i mørket frem til soloppgang. Jeg har fått oppleve noen helt magiske morgener, der jeg har nytt hvert eneste tak. Til tross for at jeg er så langt unna et A-menneske man kommer, så har jeg blitt venn med vekkerklokken min og glad i å stå opp til en ro-økt.

Jeg føler meg heldig som har fått muligheten til å ro og studere i USA, og særlig for at jeg får oppleve andre sider av roing som tidligere har vært ukjente for meg. Jeg leker meg på trening, og får henge med mange venner hver eneste dag ved siden av krevende studier.

Fabia Emblem